

30 ΙΟΥΝΙΟΥ 2020

Ἡ Σύναξις τῶν Ἅγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν Δώδεκα.

Διάταξις ἵσχυουσα αἰωνίως πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἐσπερινοῦ.

* * * *

Ο ΟΡΘΡΟΣ

Ο Ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης· Ἄμην.

Ο Ἱερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλεῖδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἀναγνώστης· Ἄμην.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο Ἱερεύς· Ὁτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης· Ἄμην.

Καὶ τὰ τροπάρια·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα.

Ο ύψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἔκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὕφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὸς καὶ ἀκαταίσχυντες, μὴ παρίδῃς ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὁρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Οἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Οἱαναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Οἱερεύς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν.

Οἱαναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Οἱερεύς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Οἱαναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Οἱερεὺς ἐκφώνως· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱαναγνώστης· Ἄμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ ιερεύς·

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱαναγνώστης· Ἄμήν.

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΓΧΑΙ

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν Εξάψαλμον.

Ο δὲ ιερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθρου ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξελθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνος τοῦ Κυρίου.

Οἱαναγνώστης·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ. (**τρίσις**)

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου. (**δίς**)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἔμε.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εῖ· δόξα μου καὶ ύψων τὴν κεφαλήν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἀγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

“Οτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἔχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καί πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

“Οτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

“Οτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὥσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἔως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

“Οτι αἱ φόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα· ὡρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἴσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

὾τι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

὾τι εἴπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλορόημόνησαν.

὾τι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἔστι διαπαντός.

὾τι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὦ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὁρθίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὕφθην σοι, τοῦ ἵδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

὾τι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ως ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμανῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

὾τι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὅπισω σου, ἐμοῦ δέ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ο δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ

όμνυων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὕρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Καὶ τὰ ἔξης ὅνευ μετανοιῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (**τρίς**).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὗς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

὾τι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἀδῃ ἥγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὥσει ὅνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ωσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὃν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορεύομην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ιατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

Κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ίνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου; ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν

σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἔγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὅδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἄμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέχραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ δόνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐἱλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὄργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὄψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταιώσει Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ

τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὔλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυΐ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρυμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν δὲ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ δύμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὅδὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὄντος σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγώ

δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δίς)

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Καὶ τὰ ἔξης μετὰ μετανοιῶν γ',

ἥτοι κεφαλοκλισιῶν καὶ σταυρῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (τρίς)

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν ὁ Ἱερεὺς ἀσπασάμενος τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα εἰσέρχεται διὰ τῆς νοτίου πύλης εἰς τὸ Ιερόν.

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ ἔξαφάλμου, ὁ Ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ φάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς Ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) Ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἀγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης (μονῆς) πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τυπὲρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχρόαντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

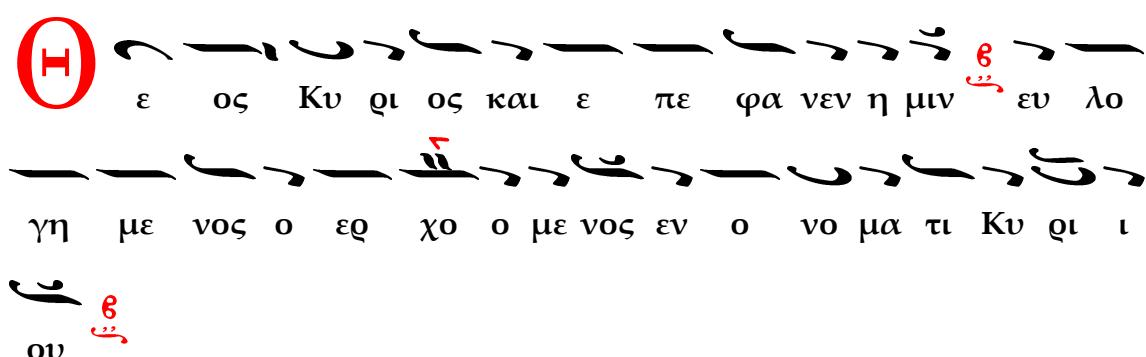
Οἱερεὺς ἔκφώνως:

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

* * *

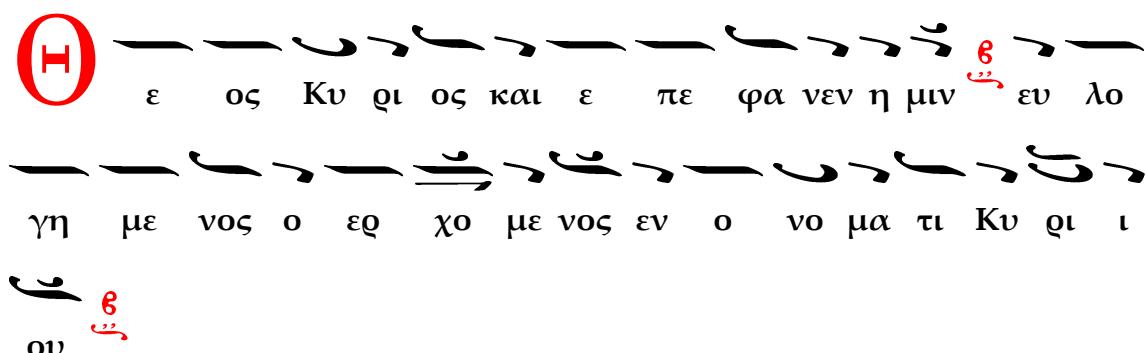
Ὕχος Δι-θ-

Στίχ. α'. Ἔξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὁφθαλμοῖς ἡμῶν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
Τῶν κορυφαίων ἀποστόλων.

Ὕχος Δι-θο

Oι τῶν Α πο στο λων πρω το ο θρο νοι και της
 οι κχ με νης δι δα σκαλοι τω Δε σπο τη των ο λων
 πρε σβε εν σα τε ει ρη νην τη οι κχ με νη δω ρη
 σασθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος
 Δόξα.

Τῶν δώδεκα ἀποστόλων.

Ὕχος Γα φ

Aπο ο στο λοι Α γι οι υ πρε σβεν σα τε τω
 ε λε η μο νι Θε ω πται σμα των α φε ε
 σιν πα ρασχηταις ψυ χαι αις η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γα
Σε την με σι τεν σα σαν την σω τη ρι αν του
Πα
 γε ε νους η μων α νυ μνουμεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε
Γα
 νε π εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
Πα
 ος σου και Θε ος η μων το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
Γα
 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας

Νη Γα
ως φι λαν θρω πο ο ος ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,
Κάθισμα τοῦ Ἅγίου Πέτρου.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἡχος Πλ Νη Ζ

Τον βν θο ον της α λει ει ας κα τα λι πων Δ
 ζρα νο ο θεν ε δε ε ξω πα ρα Πα τρος Δ την
 θει ει αν α πο κα λυψιν Δ της τζ Λο γ8σαρ κω σε
 ως και παρ ρη σι α πα α σι ε βο ας τω κτι
 στησ8 τζ Θε ζ σε γι νω ω σκω γι ον ο μο ζ
 σι ον ζ ο θεν ε πα ξι ω ως α λη θως α νε δει ει
 χθης ιη πε ε τρα της πι στεως Δ και κλει δ8 χος της
 χα ρι τος ζ Πε τρε Α α πο στο ο λε ι πρεσβευ ε χρι
 στω τω Θε ω Δ των πται σμα α των α φε σιν δω ρη σα
 σθαι ζ τοις ε ορ τα ζ8 σι πο ο θω την α γι αν μνη
 η μη ην σου Δ

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

E ν θυ μθ γ μαιτην κρι ι σινκαι δει λι ω Δ
 την ε ξε ε τα σιν φρι ιτ τω την φο βε φαν Δ
 τρε ε μω την α πο φασιν Δ και πτο γ μαιτην κο λα
 σιν την τχ πν φος ο δυ ν νην το σκοτος τον ταρ
 ταρον οι μοι τι ποι η σωω εν ε κει νη τη ω ω
 φα ο ταν τι θωνται θρονοικαι βιβ λοι α νοι γωνται
 και Αι πραξιεις ε ε λεγ χωων ται η το τε Δε σποινα
 βο η θει α α μοι γε νθ Δ και προ στα τη ης θερ μο τα
 τος Δ σε γαρ ε χω ελ πι ι δα ο α να α ξι ος
 δθ 8 λο ος σθ Δ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,
 Κάθισμα τοῦ Ἅγιου Παύλου.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἡχος πλην η 2

O ν φα νο ο θεντην κλη η σινπα φα χρι στθ Δ
 κο μι σα α με νος ω ωφ θης κη φυξ φω τος Δ
 πα α σι τοις της χα φι τος Δ κα τα λαμψας δι δαγ μα
 τι την γαρ τχ νο μθ ξε ε σας λα τρει αν τχ γραμμα

τος ριτοις πι στοις κα τη στρα ψας την γνωσιν τ8 Πνευ μα
 τος ρι ο θεν και εις τρι το ον 8 ρα νον ε πα ξι ι
 ως ε πη ηρ θης με ταρ σι ος Δ ρι και Πα ρα δεισον
 εφ θασας ρι Παν λε Α α πο στο ο λε 22 πρεσβευ ε χρι
 στω τω Θε ω Δ ρι των πται σμα α των α φε σιν δω ρη σα
 σθαι Δ ρι τοις ε ορ τα ζ8 σι πο ο θω την α γι αν μην
 η μη ην σου Δ ρι

Δόξα. Και νῦν. Θεοτοκίον.

X α ρι στη η ρι ον αι αινον χρε ω στι κως Δ ρι
 ως η χη η ρα ε κει ει νη δν ο λεπ τα Δ ρι προ
 σφε ε ρω σοι Δ εσ ποινα Δ ρι υ περ πα σων των χα ρι των
 σ8 ρι συ γαρ ωφ θης σκε ε πη ο μ8 και βο η θει
 α ρι πει ρα σμων και θλι ψε ων α ει με Ε ξαι ρ8 σα ρι
 ο θεν ως εκ με ση ης φλο γι ζ8 σης κα μι ι ν8 22
 ρυ σθει εις των θλι βον των με Δ ρι εκ καρ δι ας κραν γα ζω
 σοι ρι Θε ο το κε βο ο η θει ει μοι 22 πρε σβευ 8 σα

τω σω γι ω ω και Θε α ^Δ_δ των πται σμα α των α
 φε σινδω ρη σα σθαι ^ν_δ τοις προ σκυ ν⁸ σιν εν πι ι στει
 τον το ο κονσ⁸ Α α χρααν τε ^ν_δ

Ο προεστώς ἡ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ϕαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆσῃ ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃ ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἥγαπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδοις μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Τῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν· δλοκαυτώματα οὐκ εὑδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οι Κανόνες τῶν κορυφαίων καὶ τῶν ΙΒ'.

Ο Κανὼν τῶν Κορυφαίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Πέτρον γεραίρω, Παῦλον ὑμνῶ προφρόνως.

Ωδὴ α'. Ἡχος δ'. Ό είρμος.

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου * καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος * καὶ λόγον ἐρεύξομαι * τῇ βασιλίδι Μητρί· * καὶ ὁφθήσομαι * φαιδρῶς πανηγυρίζων * καὶ ὅσω γηθόμενος * ταύτης τὰ θαύματα.

Τροπάρια.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ,

πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παράσχου μοι Κύριε, τοῦ παναγίου σου Πνεύματος, σταγόνα χαρίσματος, λόγον τὸν εὔσημον, καὶ τερφθήσομαι, πιστῶς ἐγκωμιάζων, τῶν πρωταποστόλων σου, τὰ κατορθώματα.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ,

πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐλιπες πανεύφημε, Πέτρε προθύμως τὰ πρόσκαιρα, καὶ Χριστοῦ τοῖς ὕχεσιν, ἐπηκολούθησας. Τὴν δυσπείθειαν, ἀπέλιπες δὲ Παῦλε, καὶ τῷ σὲ καλέσαντι, προσεκολλήθης Χριστῷ.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ,

πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν χάριν Ἀπόστολοι, οὓσιαδῶς ἐνδημήσασαν, ἡμῖν εἰσδεξάμενοι, τοῦ θείου Πνεύματος, διενείμασθε, τῆς γῆς ἀπάσης Πέτρε, καὶ Παῦλε διδάσκοντες, πάντα τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ρητόρων πολύφθογγοι, καὶ μουσικῶν λίαν εύηχοι, γλῶσσαί σε οὐ σθένουσι, τιμᾶν ἡ μέλπειν Ἀγνή, ὑπὲρ ἄνθρωπον, καὶ γὰρ τὸ πεπραγμένον, ἐν σοὶ μόνη πέφυκε, θεῖον μυστήριον.

Ο Κανὼν τῶν ΙΒ', οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Χριστοῦ γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους.

Θεοφάνους.

Ωδὴ α'. Ἡχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χορείαν τῶν Ἀποστόλων μέλπειν μοι, προθυμουμένῳ Χριστέ, ταῖς ἱκεσίαις τούτων ὡς Θεός, τὴν ἀκτῖνα τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου δώρησαι, καὶ τὴν λαμπάδα τῆς σοφίας σου.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πωσθέντες ὁώμη τῇ σῇ καὶ χάριτι, Χριστὲ τὴν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἔθραυσαν ἔχθρῶν, οἱ σεπτοί σοι Ἀπόστολοι, θεοειδεῖς γενόμενοι, ταῖς ἀνενδότοις πρὸς σὲ νεύσεσιν.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔασεις ἐπιτελοῦντες Δέσποτα, τῷ σῷ ὄνόματι, τὰ τῶν ἐθνῶν συστήματα τῇ σῇ, ἐπιγνώσει ἐζώγρησαν, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, καὶ τῷ φωτί σου κατελάμπουναν.

Δόξα.

Σοφίᾳ μαθητευθέντες ἐνδοξοί, Χριστοῦ Ἀπόστολοι, τῇ οὐρανίῳ πᾶσαν προφανῶς, τῶν σοφῶν ἐμωράνατε, πολυλογίαν ἄχρηστον, τῇ συντονίᾳ τοῦ κηρύγματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριάδος τῆς ὑπερθέου πάναγνε, τὸν ἔνα τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς, εὔδοκίᾳ τοῦ φύσαντος, καὶ συνεργείᾳ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου Μητροπάρθενε.

[**Καταβασία.** Ἄνοιξω τὸ στόμα μου. (ἢ τῆς τυχούσης ἑορτῆς).]

Τῶν Κορυφαίων. Ὡδὴ γ'.

Τῆχος δ'. Ο είριμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, * ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, * θίασον συγκροτήσαντας * πνευματικόν, στερέωσον· * καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου * στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο σύγγονος Πέτρε σοι Ἀνδρέας, προφαίνει Μεσσίαν τὸν Χριστόν, ὃ πίστει προσεπέλασας. Καὶ σὺ Παῦλε θεσπέσιε, τῷ θεουργῷ Βαπτίσματι, δι' Ἀνανίου πεφώτισαι.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νωθρῶς τοὺς τῷ γράμματι τοῦ Νόμου, προσπταίοντας γόνους Ἰσραήλ, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, ὁ Πέτρος προσενήνοχε. Τὰς τῶν ἐθνῶν ἀγέλας δέ, ὁ Παῦλος πλάνης ἐρρύσατο.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γυμνοὺς καὶ ἀόπλους εἰς τὰ ἔθνη, ἀπέστειλας σοῦ τοὺς Μαθητάς, ἀνθ' ὅπλων σοῦ τὸ ὄνομα, βαστάζοντας τὸ ἄγιον· καὶ τὸν τῆς πλάνης πόλεμον, Χριστὲ τῇ πίστει διέλυσαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπλήσθη Ἀπόστολοι τοῦ γνῶναι, τὸν Κύριον σύμπασα ἡ γῆ, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, καὶ κόσμον καταυγάσαντα, θείω ὑμῶν κηρύγματι, Πέτρε καὶ Παῦλε πανεύφημοι.

Τῶν ιβ' Ἀποστόλων. Ὡδὴ γ̄.

Τίχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐράνια καὶ σεπτά, θεηγοροῦντες ἐπὶ γῆς δόγματα, γλώσσαις πυρὸς φθεγγόμενοι, κήρυκες Χριστοῦ παρεδώκατε.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπέδειξας οὐρανούς, τοὺς Μαθητάς σου λογικοὺς Δέσποτα, δόξαν τὴν σὴν ἀπασιν, ἐκδιηγουμένους τοῖς πέρασι.

Δόξα.

Γραφέντες ἐν οὐρανοῖς, καὶ δεδειγμένοι τοῦ Χριστοῦ σύσκηνοι, τοὺς νῦν ἡμᾶς πάνσοφοι, σέβοντας προθύμως φρουρήσατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Πάναγνε· ἀνευ σπορᾶς σάρκα γάρ, ἐκ σοῦ προσλαβὼν πεφανέρωται.

[Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.(ἢ τῆς τυχούσης ἔορτῆς).]

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

὾τι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Τίχος δ'. Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κατοικισθέντες ἐν φωτὶ ἀπροσίτῳ, ὡς οἰκητήρια φωτὸς πεφυκότες, οἶκον ὑμῶν τὸν ἄγιον φωτίζετε ἀεί, θείαις προσφοιτήσειν· ὅθεν πίστει βιῶμεν· Σκότους ἡμᾶς ὁύσασθε, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ χαλεπῶν ἐθνῶν ἐπιδρομῆς, ἐκδυσωποῦντες τὸν Κτίστην Ἀπόστολοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐβρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἔως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἰ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Αὐτόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπταυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν δλοκάρπωσιν, * ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ο Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν Σωτήρ μου· πλάτυνόν μου τὸ στόμα· καὶ πληρώσας αὐτό, κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἵς λέγω ἀκολουθήσω, καὶ ἡ διδάσκω ποιήσω πρῶτος· πᾶς γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων, φησίν, οὗτος μέγας ἐστίν· ἐὰν γὰρ λέγω μὴ πράττων, ὡς χαλκὸς ἥχων λογισθήσομαι. Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα, καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, * ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Συναξάριον.

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύναξις τῶν Ἅγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν Δώδεκα καὶ δήλωσις, ὅπως, καὶ ποῦ ἔκαστος αὐτῶν ἐκήρυξε καὶ ἐτελειώθη. (α' αἱ.)

Στίχ. Τιμῷ Θεόπτας δώδεκα Χριστοῦ φίλους,

Ἡρωας ἄνδρας καὶ θεοὺς τολμῷ λέγειν.

Δώδεκα εὐκλέας τριακοστὴ ἀγείρει μύστας.

Πέτρος.

Πέτρος ὁ Ἀπόστολος, καὶ πρῶτος τῶν Μαθητῶν, πρότερον τὸ εὐαγγέλιον κηρύξας ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἔπειτα ἐν Πόντῳ καὶ Γαλατίᾳ καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἄσιᾳ τε καὶ Βιθυνίᾳ, κατῆλθε μέχρι Ρώμης αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ παρευδοκιμῆσαι αὐτὸν ἐν τοῖς θαύμασι τὸν Σίμωνα μάγον, ὑπὸ Νέρωνος σταυρωθεὶς κατὰ κεφαλῆς, τελειοῦται.

Ἀνδρέας.

Ἀνδρέας ὁ Ἀπόστολος, ὁ πρωτόκλητος, καὶ ἀδελφὸς Πέτρου εἰς πᾶσαν τὴν παράλιον Βιθυνίας τε καὶ Πόντου καὶ Ἀρμενίας τὸν Χριστὸν κηρύξας, καὶ ὑποστρέψας διὰ τοῦ Πόντου καὶ Βυζαντίδος, κατῆλθε μέχρι τῆς Ἑλλάδος· καὶ ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαΐας ὑπὸ Αἰγεάτου σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Ἰάκωβος.

Ἰάκωβος ὁ Ἀπόστολος, ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ Ἀγρίππα, διὰ τὸ εὐπαρόγησίαστον αὐτοῦ, μαχαίρᾳ ἀναιρεῖται.

Ἴωάννης.

Ἴωάννης ὁ Εὐαγγελιστής, καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου, ὁ ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Χριστοῦ ἀναπεσών, ἐν Ἄσιᾳ καὶ ἐν Πάτμῳ ὑπὸ Δομετιανοῦ ἐξορισθείς, καὶ πολλὰ πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ ὑποστρέψας ἐν Ἐφέσῳ, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο, πλήρης ἡμερῶν ὑπάρχων.

Φίλιππος.

Φίλιππος ὁ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, συμπολίτης Ἀνδρέου καὶ Πέτρου, καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἄσιᾳ καὶ Ἱεραπόλει, σὺν Μαριάμνῃ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ καὶ Βαρθολομαίῳ, τὸν Χριστὸν κηρύξας, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Βαρθολομαῖος.

Βαρθολομαῖος ὁ Ἀπόστολος, Ἰνδοῖς τοῖς καλουμένοις Εὐδαίμοσι κηρύξας τὸ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον, σταυρῷ προσηλωθεὶς ἐν Ἀλβανοπόλει, ἐν αὐτῇ τελειοῦται· τὸ δὲ ἄγιον αὐτοῦ Λείφανον, ἐν λάρνακι ἐμβληθέν, τῇ θαλάσσῃ ἐναπορῷ πτεται.

Θωμᾶς.

Θωμᾶς, ὁ καὶ Δίδυμος, Πάρθοις καὶ Μήδοις, Πέρσαις καὶ Ἰνδοῖς, τοῖς καλουμένοις Εὐδαίμοσι, κηρύξας τὸ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον, καὶ ὑπ' αὐτῶν λόγχαις διατρωθεὶς τελειοῦται.

Ματθαῖος.

Ματθαῖος ὁ καὶ Λευΐ, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου, ὁ Τελώνης καὶ Εὐαγγελιστῆς, ὁ καὶ ποιήσας δοχὴν μεγάλην τῷ Ἰησοῦ, ἐκοιμήθη ἐν Ιεραπόλει τῆς Συρίας, διὰ πυρὸς τελειωθείς.

Ἰάκωβος Ἀλφαίου.

Ἰάκωβος Ἀλφαίου, ὁ καὶ ἀδελφὸς Ματθαίου (ἀμφότεροι γὰρ τὸν Ἀλφαῖον ἔσχον πατέρα) ὑπὸ τῶν ἀπίστων σταυρῷ ἀναρτηθείς, τελειοῦται.

Θαδδαῖος.

Ιούδας Ἰακώβου, ὁ παρὰ μὲν τῷ Λουκᾶ, ἐν τε τῷ Εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς Πράξεσιν, Ιούδας ὀνομαζόμενος, παρὰ δὲ Ματθαίῳ καὶ Μάρκῳ, Θαδδαῖος καὶ Λεββαῖος καλούμενος, ἀδελφὸς κατὰ σάρκα χρηματίζων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν Μεσοποταμίᾳ κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον, ὕστερον ἐκοιμήθη ἐν Ἀρατάτῃ πόλει, ὑπὸ ἀπίστων ἀναρτηθεὶς καὶ τοξευθείς.

Σίμων.

Σίμων ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὁ καὶ Ναθαναὴλ ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίῳ ὀνομαζόμενος, πᾶσαν τὴν Μαυριτανίαν, καὶ τὴν τῶν Ἀφρων χώραν διελθών, καὶ κηρύξας τὸν Χριστόν, σταυρωθεὶς ὑπ' αὐτῶν τελειοῦται.

Ματθίας.

Ματθίας, ὁ ἀντὶ τοῦ προδότου συγκαταριθμηθεὶς τοῖς Ἀποστόλοις, ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ κηρύξας τὸν Χριστόν, καὶ πολλαῖς τιμωρίαις ὑπ' αὐτῶν αἰκισθείς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀγίας Μαρίας, τῆς ἀπὸ Ιερουσαλήμ, μητρὸς τοῦ ἀγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου. (ά αἱ.)

Στίχ. Μαρία Μᾶρκον ἐκφύσασα τὸν θεῖον,

Αὔτῷ συναπολαύει Μυστικοῦ Δείπνου.

Ἄνωγεων ἔστρωσας τὴν σὴν καρδίαν,

Θεῷ μολοῦντι εὐτρεπῶς αὐλισθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου ἀποστόλου ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα Φυγέλλου, ἐπισκόπου Ἐφέσου. (ά αἱ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἄγιος μάρτυς Μελίτων, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Εἴ που, Μελίτων, καὶ θεόδορυτον μέλι,

Ἐχρῆν ἔκει βάψαντα σὴν τομὴν γράφειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἄγιος μάρτυς Πέτρος ὁ ἐκ Σινώπης, κατὰ πετρῶν συρόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Ἐχουσιν αἰδεῖσθαι σε καὶ θεῖοι νόες,

Αἰδοῖε Πέτρε, δόντα τὰς σάρκας πέτραις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀγίας Δινάρας, βασιλίσσης Κχερέτι τῆς Γεωργίας. (ί αἱ.)

Στίχ. Ζήλω Δεσπότου βασίλισσα Δινάρα,
Ἄποστολικὸν ἐπέδειξε τὸν ζῆλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων πρωτομαρτύρων Ῥώμης, φευδῶς συκοφαντηθέντων ὑπὸ τοῦ Νέρωνος ἐπὶ ἐμπρησμῷ τῆς πόλεως, καὶ ποικίλοις βασανιστηρίοις τελειωθέντων. (†64)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Γαῖου πρεσβυτέρου καὶ Λέοντος ὑποδιακόνου, ἐν Βιρείῳ Ἀφρικῇ ἢ Ῥώμῃ ἀθλησάντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀγίας μάρτυρος Λουκίνης τῆς παλαιᾶς, ἐν Ῥώμῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀγίας παρθενομάρτυρος Αἰμιλιανῆς ἐν Ῥώμῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαρτιάλη, φωτιστοῦ καὶ ἐπισκόπου Αὐγουστορίτου (Augutoritum, Limoges) ἐν Γαλλίᾳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἰερέων Ἀλπινιανοῦ καὶ Αὐστρικλιανοῦ. (γ' αἱ.)

Στίχ. Πλάνην διώξας ἐκ Λιμὸς Μαρτιάλης,
Ταύτης ἐπεσκόπευσεν Θεοῦ ἐν ζήλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀγίας Εύρεγαίνης (Eurgain), ἀναφερομένης ὡς εἰσαγησάσης τὴν χριστιανικὴν πίστιν ἐκ Ῥώμης εἰς Ούαλιαν. (α' αἱ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Βερτράνδου (Bertechramnus, Bertrand), ἐπιφανοῦς ἐπισκόπου Κενομανόρου (Cenomanorum, Le Mans) ἐν Γαλλίᾳ. (†623)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Κλοθσίνδης (Clotsinda), θυγατρὸς τῶν ἀγίων Ἀδαλβάρδου (Adalbard) καὶ Ρικτρούδης (Rictrude), μετ' αὐτὴν δὲ β' ἡγουμένης τοῦ ἀββαείου Μαρκιανῶν (Marchiennes) ἐν Γαλλίᾳ. (~†714)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἐρεντρούδης (Erentrude), ἡγουμένης τοῦ κοινοβίου Νόννβεργκ (Nonnberg) ἐν Σαλισβουργίᾳ (Salis Burgum, Salzburg) τῆς Αὐστρίας. (~†718)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Μαρκιανοῦ, ἐπισκόπου Πομπηιοπόλεως (Pompeiopolis, Pamplona) ἐν Ἰσπανίᾳ. (~†757)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου ἰερέως καὶ ὁμολογητοῦ Ὁστιανοῦ (Ostianus), τιμωμένου ἐν Βιβιέρῃ (Viviers) τῆς Γαλλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Ἀνδρέου τοῦ εὐλαβοῦς, πρίγκιπος Μπογκολιούμποβο (Bogolyubovo) ἐν Βλαδιμίρ τῆς Ρωσίας. (†1174)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Πέτρου τοῦ ἐν Ῥοστώφ, πρίγκιπος τῆς ταταρικῆς ὁρδῆς, τοῦ θαυματουργοῦ. (†1290)

Στίχ. Ἐκ σκότους πλάνης εἰς φῶς Χριστοῦ ὁ Πέτρος,
Ἐλθὼν γέγονεν υἱὸς Θεοῦ ἀλήκτως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γελασίου,

ήγουμένου τῆς μονῆς Ρίμετς, ἐπισκόπου Τρανσυλβανίας. (ιδ' αἱ.)

Στίχ. Ἰδε, ὅ Γελάσιε, συντετριμένον,

Ὦσ σε ματαίως ἐνόμισε συντρίψαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Παρασκευῆς, τῆς ἐν Κέβρολσκ (Kevrolsk), πλησίον τοῦ Ἀρχαγγέλου ἐν Ρωσίᾳ. (ιΓ' αἱ.)

Ταῖς τῶν ἀγίων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἡχος Bou ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ιουλίου.

ῳδὴ α'

A ^{B8} νοι ξω το στο μα μη και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρως πα νη γν οι
ζων ^π και α σω γη θο μενος ταυ της τα θαυ μα τα

ῳδὴ γ'

T ^{B8} ους σου ους ν μνο λο γς Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θο νος πη γη ^Δ θι α σον συ γκρο
τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον ^π και εν
τη θει α δο ξη σθ ^Δ στε φα νων δο ξης α ξι ω

σον

ῳδὴ δ'

T ^{B8} ην α νε ξι χνι α σον ^M θει αν βη λην της

ወዳእኔ ይ’

٦٤

ጀዲና ዕ

The image shows three staves of handwritten musical notation in black ink on white paper. The notation consists of vertical stems with horizontal strokes indicating pitch and rhythm. Red ink is used for several purposes: to highlight specific notes, to mark the beginning of new lines, and to provide redaction or cancellation marks. The first staff begins with a large red capital letter 'Τ' and contains lyrics in Greek. The second staff continues the lyrics. The third staff begins with a red comma and contains the final part of the lyrics. Red numbers 'πα', 'ην', 'θει', 'αν', 'ταυ', 'την', 'και', 'παν', 'τι', 'μον', 'τε', 'λαν', 'τες', 'ε', 'οδ', 'την', 'οι', 'θε', 'ο', 'φρονες', 'της', 'Θε', 'ο', 'ο', 'μη', 'τορος', 'δευ', 'τε', 'τας', 'χει', 'ρας', 'κρο', 'τη', 'σω', 'μεν', 'τον', 'εξ', 'αν', 'της', 'τε', 'χθε', 'εν', 'τα', 'Θε', 'ον', 'δο', 'ξα', 'ζοντες'. Red numbers 'B8' and 'B9' are placed near the end of the third staff.

፳፭፷፯

Oυκ ε λα α τρε ευσαν τη κτι σει οι οι θε ο

φρονεσ ^β_χ πα ρα τον κτι σα αν τα ^β_χ αλ λα πυ ρο ος
α πει λην ^β_χ αν δρει ως πα τη σαν τες ^Δ_δ χαι ρον τες ε ψαλ
λον ^{Πα} γ περ ν μνη η τε ^π_q ο των πα τε ρων ^{Βγ} ^{και} ^β_χ Κυ ρι
ος ^Δ_δ και Θε ος εν λο γη το ος ει ^β_χ ωδη η

Αίνουμεν, εύλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

B8

Π αι αι δας εν α γεις εν τη κα μι ι
νω ο το ο κος της Θε ο το κ8 δι ε σω σα το
το τε με εν τυ π8 με νος νυν δε ε νερ γ8 με ε
νος ι την οι κ8 με νην α πα σαν α γει ρει
ψα αλ λ8 σαν τον Κν ρι ο ον ν ν μνει τε τα
ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε δι εις παν τας τ8ς αι
ω ω να α α α ας

* * *

Ο διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

η γαλ λι α σε το πνευ μα μ8 ρχ ε πι τω Θε

ω ω τω ω σω τη ρι μ8 ρχ

T B8 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ρχ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ρχ

2 ρχ O B8 τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δ8 λησαν τ8 ρχ δ8 γαρ α πο τ8 νυν μα

κα ρι 8 σι με πα σαιαι γε νε αι ρχ

T B8 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ρχ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ρχ

3 ρχ O B8 τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος ρχ και α γι ον το ο νο μα αν τ8 ρχ και

το ε λε ος αυ τγ εις γε νε αν και γε νε
 αν ρ̄τοις φο βγ με νοιςαν τον ρ̄
T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ρ̄ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ρ̄
4 ^{B8} **E** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αν τγ
 δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νγ δι α νοι
 α καρ δι ας αν των ρ̄
T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ρ̄ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ρ̄
5 ^{B8} **K**α θει λε δυ να στας α πο θρονων ρ̄ και ν ν
 ψω σε ρ̄τα πει νγ πει νων τας ε νε πλησεν α γα

θω ων και πλα τε ψν τας ε ξα πε στει λε κε

νψ ψς
T^M ^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ^Δ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^Δ^Δ την α δι α
 φθορως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν ^χ την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ^χ

6 ^χ ^{B8}
Aν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αν τα
 μνη σθη ναι ε λε ψς ^χ κα θως ε λα λη σε προς
 τψς πα τε ρας η μων ^χ τω Α βρα αμ ^Δ^Δ και τω σπερ
 μα τι αν τα ε ως αι ω νος ^χ

T^M ^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ^Δ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^Δ^Δ την α δι α
 φθορως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν ^χ την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ^χ

ωδὴ θ'
A^{B8} πας γη γε νης ^χ σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα

μπα α δε χε με νος πα νη γυ ζε τω α δε π α
 ν λων νο ο ων φυ σις γε ζαι ζη σα τα ι ε ζα
 θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ζος και
 βο α α α α τω χαι ζοις πα αμ μα κα ζι ζε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ήν ἐκφώνησις.

Οτι σε αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

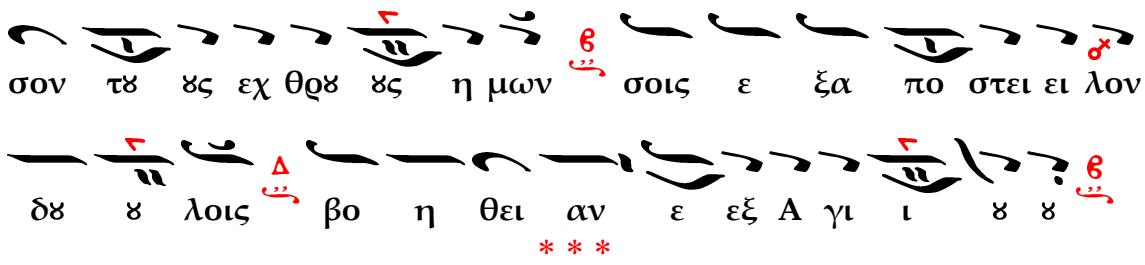
Ἐξαποστειλάριον τῶν ιβ' Ἀποστόλων.

Τῶν Μαθητῶν ὄρώντων σε. Ἡχος Δι - θ.

Τ ων Μα θη των την παν τι μον δω ω δε κα α
 δα χαρ μι νι κως συν δρα μω μεν ε ευ φη μη η
 σαι χαι ρε τε την συμ πα σα αν κυ κλω ω σαν τες και των
 ε θνω ων ζω γρη η σαν τες τας κα κο πι στ 8ς α
 γε ε λας μα θη τεν θεν των τα θει ει α α

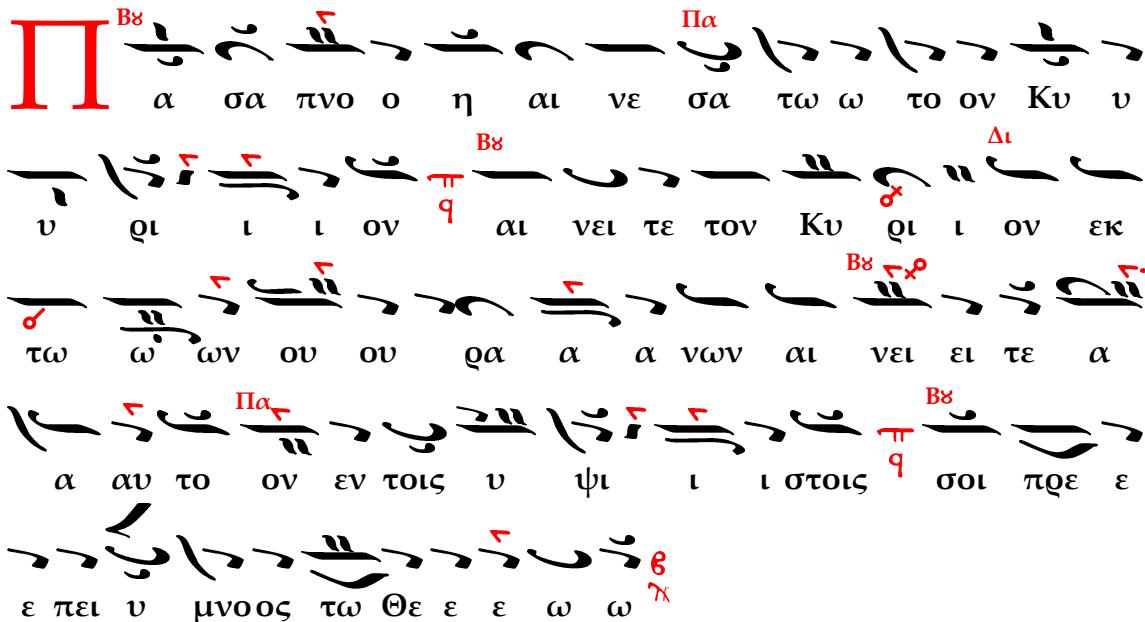
Θεοτοκίον.

Γ μεις εν σοι καν χω με θα Θε ε ο το ο
 κε και εις Θε ον σε Ε χο μεν προ ο στα σι ι
 αν εκ τει νον την χει ζα σ 8 την α α μαχον και θραν

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ὕχος Διπλός Παράπλευρος

Ὕχος δ'. Ο ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὕχος δ'. Η κορυφαία κρηπὶς τῶν Ἀποστόλων, τὰ πάντα κατέλιπες καὶ ἡκολούθησας, τῷ Διδασκάλῳ βιῶν αὐτῷ, σὺν Σοὶ θαυμαῖ, ἵνα καὶ ζήσω τὴν μακαρίαν ζωήν. Τοῦ κόσμου δὲ γέγονας, Πέτρε, διδάσκαλος, κῆρυξ καὶ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ Ἐκκλησίας δόξα

καὶ κλέος, καὶ πύργος ἀσειστος, ἡς πύλαι ἄδου οὐ κατισχύουσιν, ὡς προέφη Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ἵκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ο ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀφωρισμένος, ὑλώδους ἐμφάσεως, βάρος ἀπάσης φυγῶν, ἀνεπτερώθης τῷ ἔρωτι, ὅντως τῆς θείας, Παῦλε ἀγάπης πρὸς ὑψος ἐνθεον· ἐνθα τὸν ὑπέρφωτον, γνόφον τοῦ θείου φωτός, ὑπεισελθὼν ὡς τις ἀσαρκος, τὴν τῶν ἀρρήτων, κατεπλουτίσθης ὁμοάτων μύησιν, καὶ ἀπεστάλης τοῖς ἐν σκότει, τὸ φῶς μηνύων Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἵκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὁργάνῳ.

Ως φῶς ὑπάρχων πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, ὅτε κατηξίωσας πρός με τὸν ἄνθρωπον, ἐπιδημῆσαι δι' ἀφατον, φιλανθρωπίαν, καὶ σὰρξ γενέσθαι δι' ἀγαθότητα, τότε φῶτα δεύτερα, τῆς σῆς λαμπρότητος, καὶ ἀστραπῆς ἀποστίλβοντα, τοὺς Ἀποστόλους, καὶ μαθητάς σου Σῶτερ ἀνέδειξας· οἵ καὶ πεμφθέντες, κτίσιν ἀπασαν, τῷ φωτί σου τῷ θείῳ κατηύγασαν, δυσωποῦντές σε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πέτρε καὶ Παῦλε τοῦ Λόγου ἀροτῆρες, Ἄνδρέα, Ἰάκωβε, καὶ Ἰωάννη σοφέ, Βαρθολομαῖε, καὶ Φίλιππε, Θωμᾶ, Ματθαῖε, Σίμων, Ἰούδα, θεῖς Ἰάκωβε, παγκόσμιε πάντιμε, τῶν Μαθητῶν δωδεκάς, οἱ ἐν τῷ κόσμῳ κηρύξαντες, τὴν παναγίαν, Τριάδα φύσει Θεὸν ἀΐδιον· τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἀλάξευτοι, ὅντως πύργοι καὶ στῦλοι ἀσάλευτοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ἴκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα.

Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἄχος πᾶς Νη 2

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι νι ω και Α γι ω

Πνε ε ε εν μα α α α τι **v** **δ**

H **Nη** **Δι** **ηλ** θε ε τε κτι σιν φω ω ω τι σα αντες **ε** οι

τε Σω τη η ρος μα θη η ται ^{Δι}_{δλ} την πλα α α
 νηντων ει δω ω ω ω ω λω ων ^{Nη}_Δ ως υ ληνκα τα φλε
 ε ε ε ξα α α αν τες ^ν_{δλ} τοις δι δαγ μα α σιν υ υ
 μων τα ε θνη εξ α γνω σι ι ι ι ας βυ υ υ
 θε ^{πρ}_{δλ} προς την θει α αν γνω ω ω σιν ^{Δι}_{δλ} σα γη νευ σαντες
 ε σω ω ω ω σα α α α τε ^ν_{δλ} και νυν πρε ε σβευ σα
 α τε χρι ι στω ο ο πω ως ι λε ε ως γε νη η
 η ση η η ται αι η η η μιν ^{Nη}_{δλ} εν τη η με
 ε ε ρατηςκρι ι ι ι σε ε ε ε ως ^ν_{δλ}
 Και νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄχος πλ Nη 2

Δ ε ε σποι να προ σδεξαι ^{Δι}_{δλ} τας δε η σει εις των δ8
 λωνσδ ^ν_{δλ} και λυ τρω σαι η μας α πο πα α σης ^{Δι}_{δλ} α
 να αγκηςκαι θλι ι ψε ε ως ^ν_{δλ}

Και εύθυς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἥχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν
 θρωποιευ δο κι α

K μνου ου μεν σε εν λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε εν χα ρι στου μεν σοι δι
 α την με γα α λην σου δο ξαν

K ν ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
 Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

I η σον Χριστεκαι Α γι ον Πνευ μα

K ν ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
 ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
 του κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του κο σμου

P ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
 δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

O τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος
 Κυ ρι ος Ι η σον Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην
K αθ ε κα αστην η με ραν ευ λο γη σω σε και
 αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και
 εις τον αι ω να του αι ω νος
K α τα ξι ω σον Ku ρι ε εν τη η με ρα τα
 αν τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας
E ν λο γη τος ει Ku ρι ε ο Θε ος των πα
 τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
 το ο νο μα α σου εις τον αι ω νας α μη ην
Γ ε ε ε νοι το Ku ρι ε το ε λε ος σου εφ η
 μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε
E ν λο γη το ος ει ει Ku ρι ι ι ε δι δαξον με
 τα δι και ω μα τα σου
 (τρίς)
K ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε
 νε α και γε νε α ε γω ει πα Ku ρι ι ε ε λε
 η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι
v
δὲ

K νοὶ επρόσε σε κατε εφυγον διδάξο ο ον με

του ποιειν τοθε λημα ασου οτι συει ο Θε

ο οσμου
v
δὲ

O τι παρασοι πηγηζωης εντωφωτι

σουοψομεθαφωως
v
δὲ

Π αρατειειεινοντοελεοοσουτοιςγινω

σκουσισε
v
δὲ

A αγιοσοΘεοσΑαγιοσΙσχνροςΑγι

οσαθανατοεληησονημαας
v
δὲ (τρίς)

Δ οξαΠατριικαιγιω^ΔκαιαγιωΠνευμα

τι
v
δὲ

K αινυνκαιαειεικαιειςτουςαιωναστωναιω

νωναμηην
v
δὲ

A γιοσαθανατοεληησονημαας
v
δὲ

Ἄσματικὸν.

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Δ
 α α γι ι ος Ι σχν υ ν ρο ος Δ A γι ι ος A
 α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε
 ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α α α
 ας Δ

Ἄπολυτίκιον. Τῶν Δώδεκα.

Ἄχος Δ Δ Γα φ

Α πο ο στο λοι Α γι οι υ πρε σβεν σα τε τω
 ε λε η μο νι Θε ω ι να πται σμα των α φε ε
 σιν υ πα ρασχηταις ψυ χαις η μωωω ων Δ Δ
 * * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ο διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἔξαπλα.

Ἄχος Δ Δ Νη Ζ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον Δ
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυρι ε Ε λε ε ε η η σον ρ

Κυρι ε Ε λε ε ε ε η σον ρ

Τὰ Ἅγιορείτικα (καταγραφὴ Μελετίου Συκιώτου).

Ὕχος πᾶς Νη 2

Κυρι ε Ε λε ε ε η σον ρ

Κυρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ρ

Κυρι ε Ε λε ε ε η η η σον Δ

Κυρι ε Ε λε ε ε η η η σον ρ

Κυρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ρ

Κυρι ε Ε λε ε ε ε ε ε ε η η η σον ρ

Ἄθανασίου Καραμάνη.

Ὕχος πᾶς Νη 2

Κυρι ε Ε λε ε ε η σον ρ

Κυρι ε Ε ε λε ε η σον ρ

Κυρι ε Ε ε λε η σον Δ

Κυρι ε Ε λε η σον ρ

Κυρι ε Ε λε ε η σον ρ

Kυρι ε Ε λε ε ε η σον **ν**

ό ιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς Ια' (91).

Ἡχος Δι Θ.

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ φάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὕψιστε. (Ια' 2)

Tαις πρε σβει αις της Θε ο το κου **Σω** τε ε ερ

σω σον η μας **Δ**

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ια' 3)

Tαις πρε σβει αις της Θε ο το κου **Σω** τε ε ερ

σω σον η μας **Δ**

Στίχ. γ'. Ὅτι εὔφροανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ια' 5)

Tαις πρε σβει αις της Θε ο το κου **Σω** τε ε ερ

σω σον η μας **Δ**

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ια' 16)

Tαις πρε σβει αις της Θε ο το κου **Σω** τε ε ερ

σω σον η μας **Δ**

Δόξα. Καὶ νῦν.

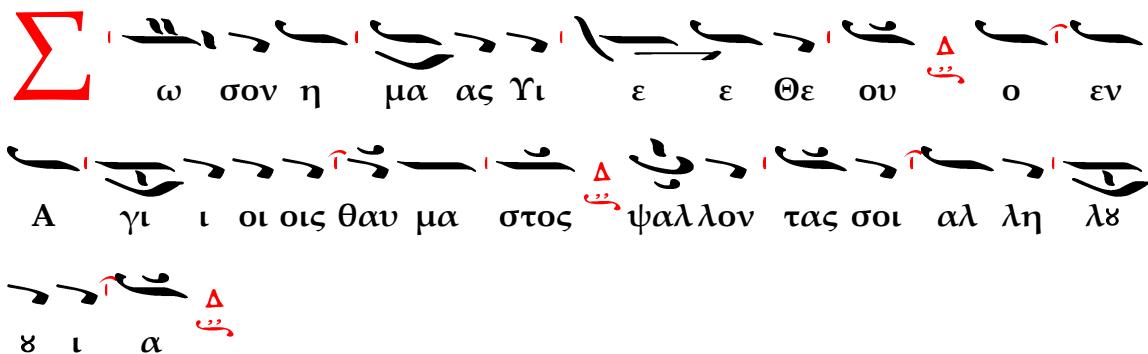
Tαις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου **Σω** τερ σω

σον η μα ας

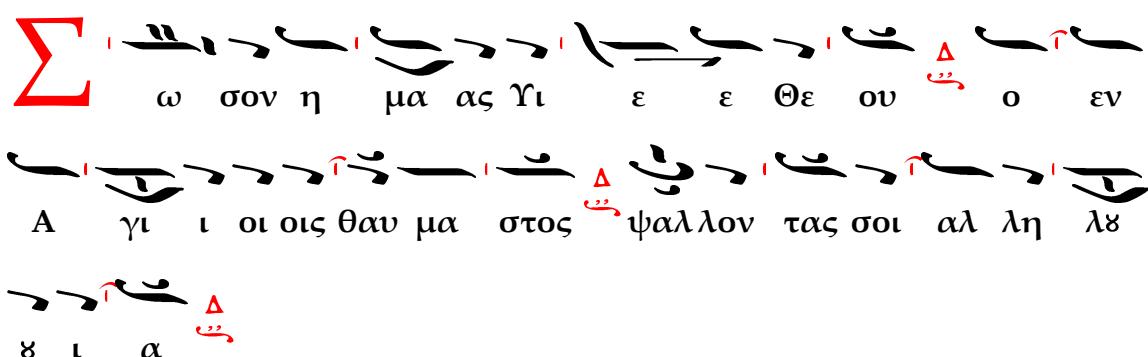
‘Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Ἄντιφωνον Β'. Ἡχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ηβ' (92).

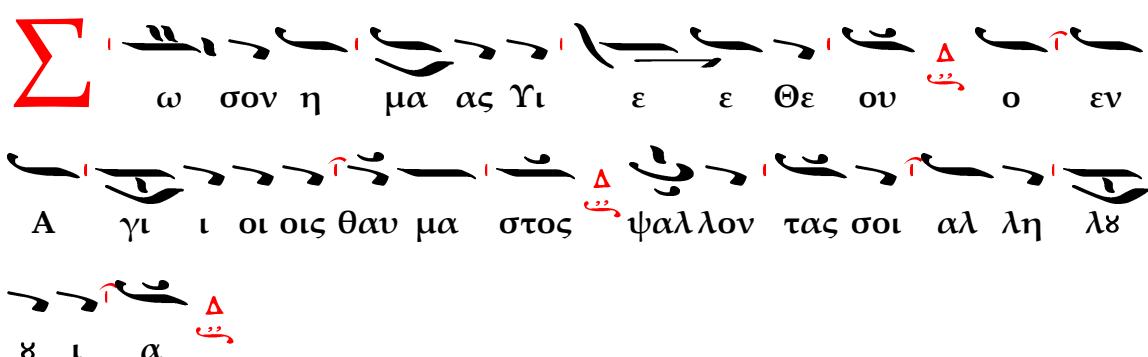
Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εύπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ηβ' 1)

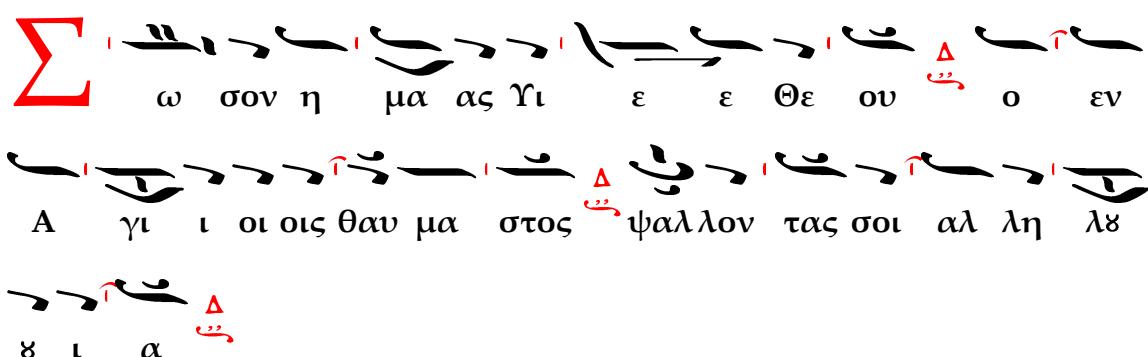
Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ηβ' 1)

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ύψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ηβ' 4)

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ηβ' 5)

Δόξα Πατρὶ καὶ Ὑἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

K αι νυν και α ει και εις τθς αι ω νας των αι ω
 νων α μην Δ
O Mo vo γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α
 θα να τος υ πα αρ χων Δ και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν β σαρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου Δ και α ει
 παρ θε ν8 Ma ρι ι ας Δ α τρε πτως ε ναν θρω πη
 σας β σταυ ρω θεις τε χρι στε ο Θε ος Δ θα να τω
 θα να τον πα τη η σας Δ εις ων ζ της α γι ας Τρι
 α α α δος Δ συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω A γι ω Πνε ευ μα τι β σω σον η μα α
 ας Δ

Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

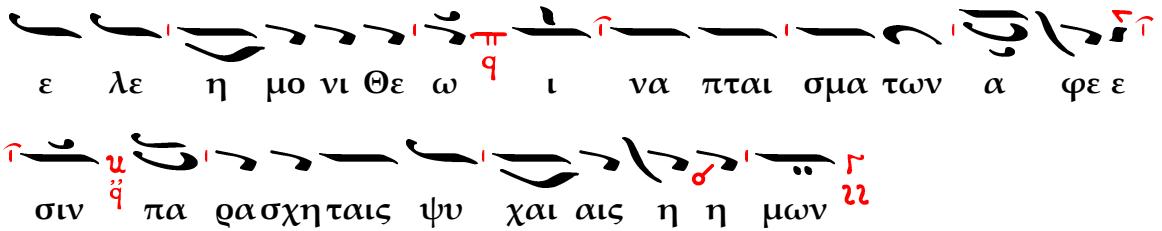
“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς ιη' (18).

Ἡχος Γα φ

Στίχ. α'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

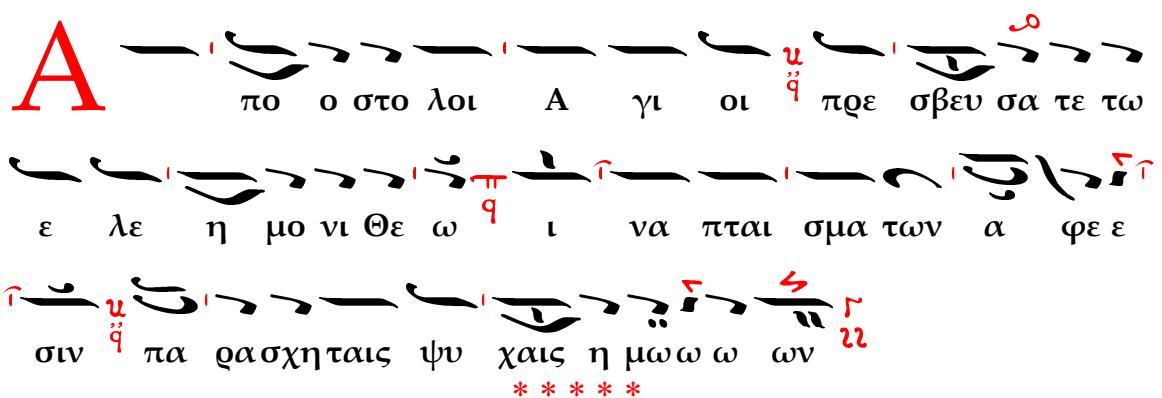
A πο ο στο λοι A γι οι υ πρε σβευ σα τε τω

 ε λε η μο νι Θε ω [♩] ι να πται σμα των α φε ε
 σιν [♩] πα ρασχηταις ψυ χαι αις η η μων [♩]

Στίχ. β'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

 πο ο στο λοι Α γι οι [♩] πρε σβευ σα τε τω
 ε λε η μο νι Θε ω [♩] ι να πται σμα των α φε ε
 σιν [♩] πα ρασχηταις ψυ χαι αις η η μων [♩]

Στίχ. γ'. Οὕκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὃν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

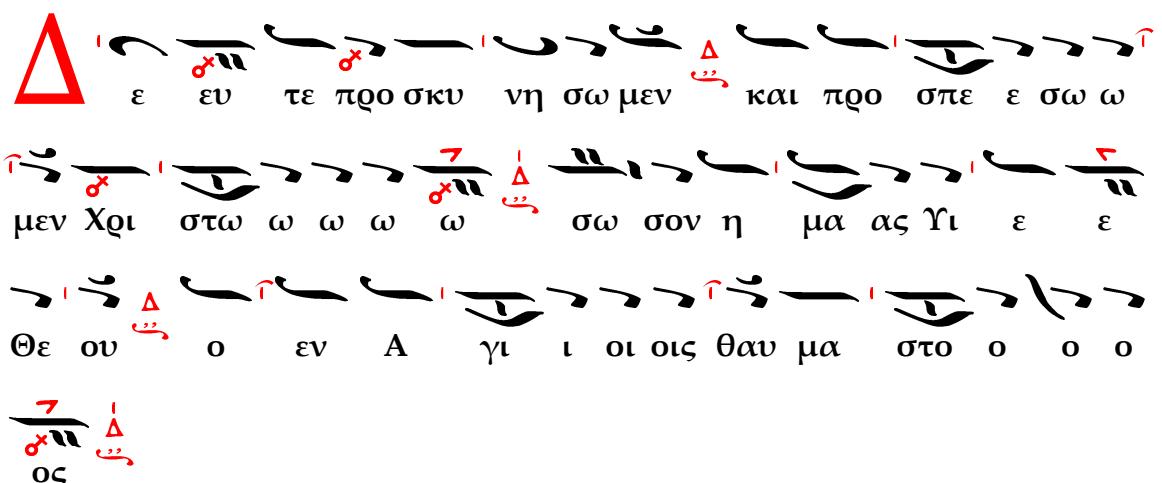

 πο ο στο λοι Α γι οι [♩] πρε σβευ σα τε τω
 ε λε η μο νι Θε ω [♩] ι να πται σμα των α φε ε
 σιν [♩] πα ρασχηταις ψυ χαις η μωωω ων [♩]
 * * * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἡχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ Ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἡχος Δι θ

 ε εν τε προ σκυ νη σω μεν [♩] και προ σπε ε σω ω
 μεν χρι στω ω ω ω [♩] σω σον η μα ας γι ε ε
 Θε ου [♩] ο εν Α γι ι οι οις θαν μα στο ο ο ο
 ος [♩] Δ

ό β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λχ 8 ι α Δ

Ἄπολυτίκιον τῶν Κορυφαίων.

Ὕχος Δι Θ

O ι των Α πο στο λων πρω το ο θρο νοι και της
οι κχ με νης δι δα σκαλοι τω Δε σπο τη των ο λων
πρε σβε εν σα τε ει ρη νην τη οι κχ με νη δω ρη
σασθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος
Ἄπολυτίκιον. Τῶν Δώδεκα.

Ὕχος Γα φ

A πο ο στο λοι Α γι οι υ πρε σβεν σα τε τω
ε λε η μο νι Θε ω ι να πται σμα των α φε ε
σιν υ πα ρασχηταις ψυ χαι αις η η μων η

Εἶτα τὸ Ἄπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(φάλλεται ύπο τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ὕχος Δι Θ

P ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων

φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την
 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπευ
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
 α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε Δ

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἄγιος Θεός Δι Θεοῦ

A α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι
 ος Ι σχυ ν ρος Α γι ος Α θα α να α τος
 ε ε λε η σον η η μα ας (τοις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε εν μα
 τι Δ

K αι νυν και α ει και εις τρις αι ω νας των αι
 ω νων α α μην Δ

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η
 σον η η μα ας Δ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΓΥΜΝΟΣ

Ὕχος Δι Θ.

A α γι^η ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι^η ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι^η ι ος α θα α να τος ε ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι^η ι ος α θα α να τος ε ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και γι ω και α γι ω Πνε εν μα

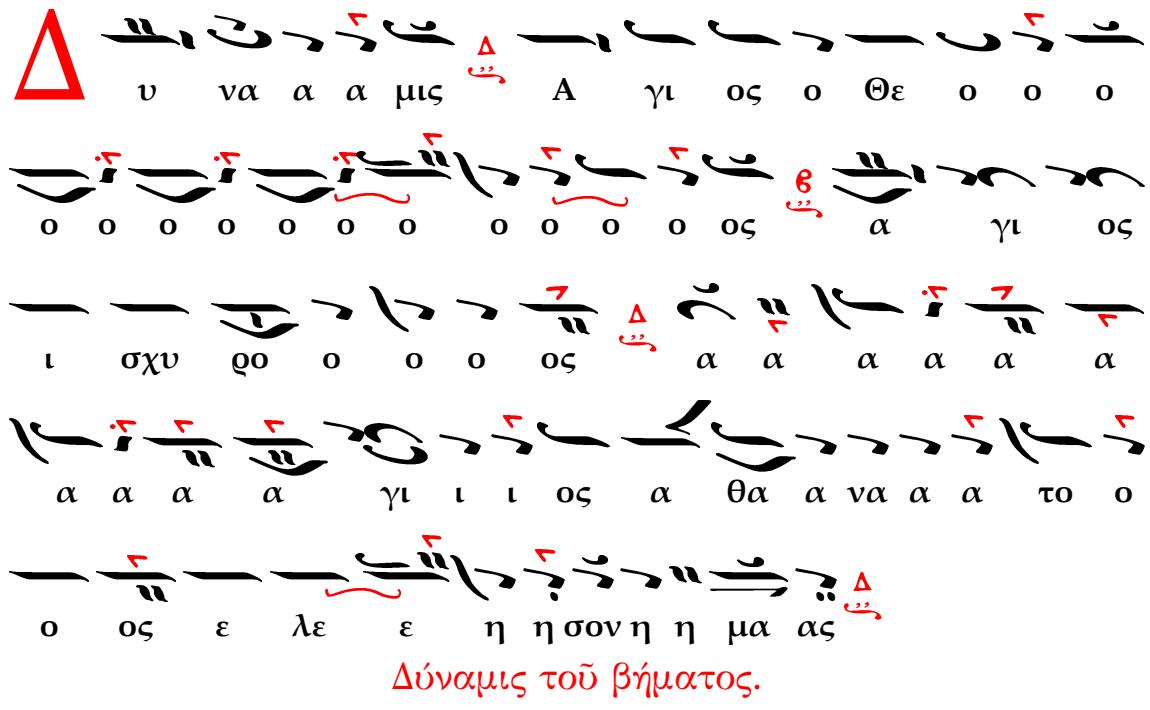
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

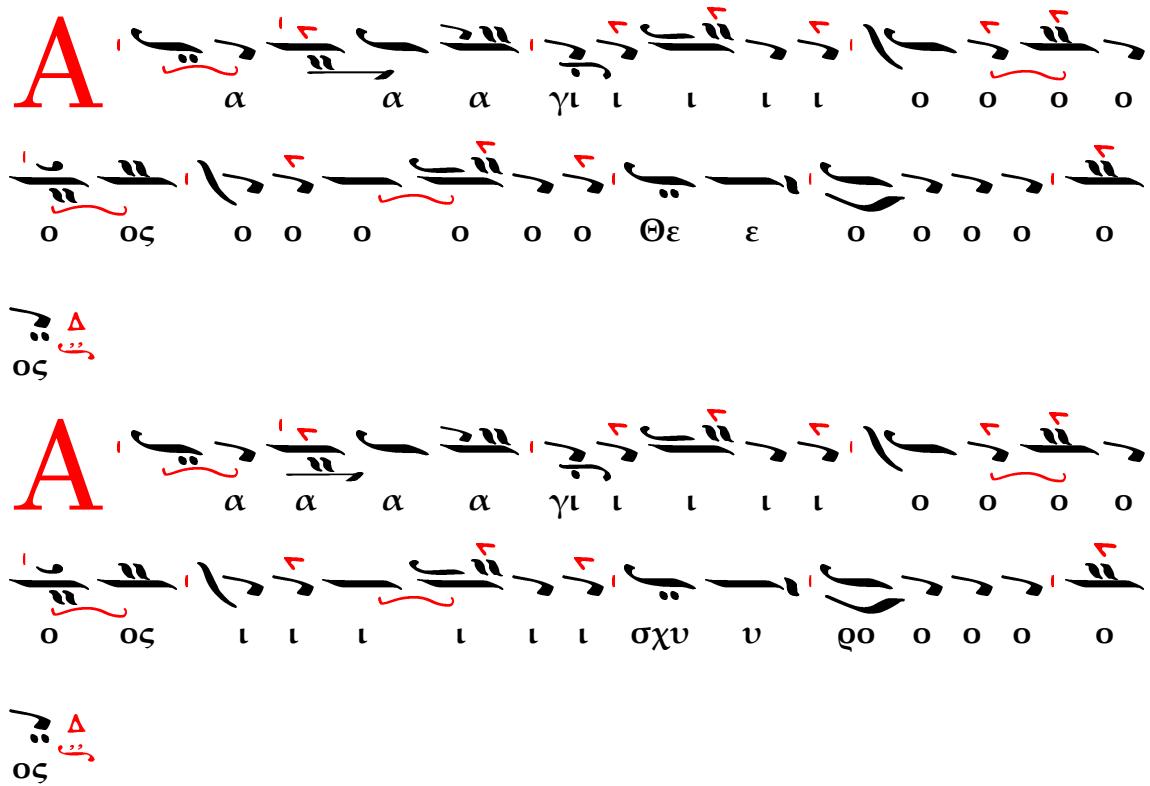
νων α μην

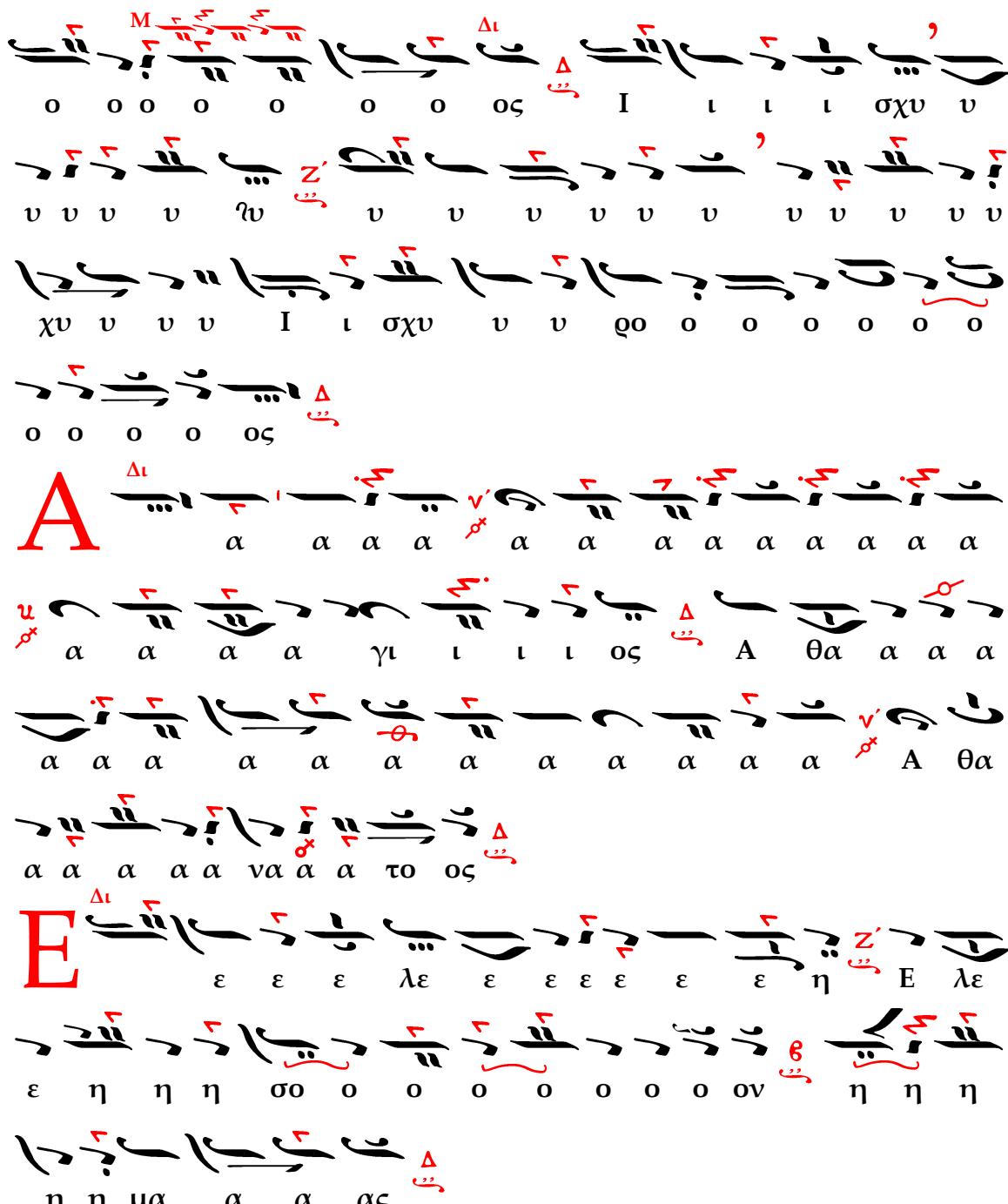
A α γι^η ι ος α θα α να τος ε ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Ἄγαρος ἡμέρα Δι θεός

Ἄπόστολου καὶ Εὐαγγέλιου τῶν Ἀποστόλων.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

‘Ο ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῶ Δαβίδ. Προκείμενον ἥχος πλ. δ’.

· Ο διάκονος· Πρόσγωμεν.

‘Ο ἀγαγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ωήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερεόματα.

Ἡ ὁ φάλτης.
Ἕχος πᾶς Νη 2

Eις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
 των ^Δ_δκαι εις τα πε ρα τα της οι κ8 με ε νης τα ρη
 μα τα αυτων ^v_δ

XOι ου ρα νοι δι η γ8ν ται δο ξανΘε ου ^χ ποι
 η σιν δε χει ρων αυ τ8 ^χ_δ α να γγε λει το ο στε ρε
 ω μα ^v_δ

Eις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
 των ^Δ_δκαι εις τα πε ρα τα της οι κ8 με ε νης τα ρη
 μα τα αυτων ^v_δ

XOυκ ει σι λα λι αι ου δε λο γοι ^χ_δ ων ου χι
 α κου ονται ^Δ_δ αι αι φω ναι αυτων ^v_δ

Eις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
 των ^Δ_δκαι εις τα πε ρα τα της οι κ8 με ε νης τα ρη
 μα τα αυτωω ω ων ^v_δ

Ο διάκονος Σοφία.

·Ο ἀναγνώστης·

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(δ' 9-16)

·Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἴδιαις χερσί· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἔως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

Ἄλληλούϊα (γ'). Ἡχος α'. (Ψαλμὸς πη').

Ἡχος Κερ

Πα Λλη λ8 8 8 ḫ α ḫ A λλη η λ8 8 8

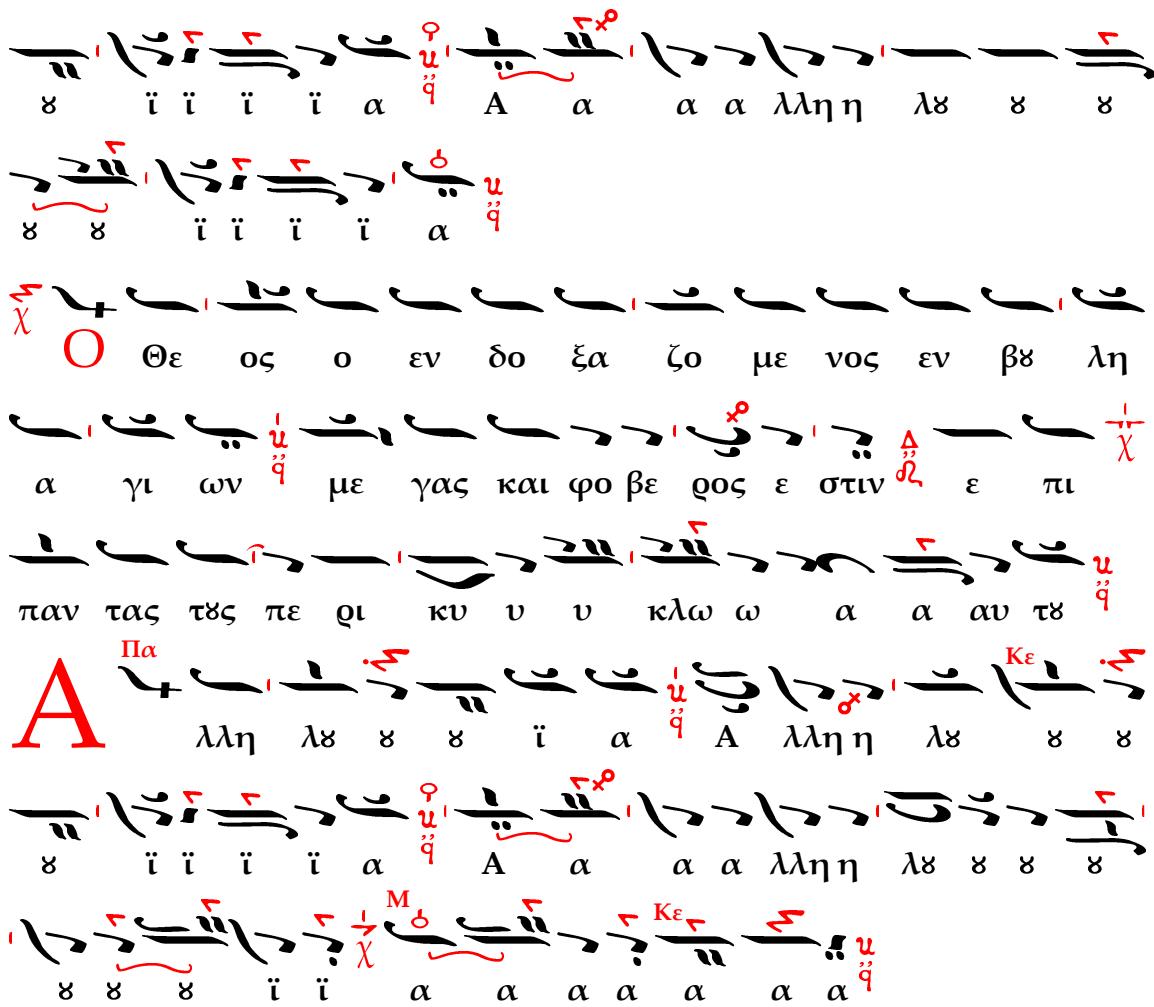
8 ḫ ḫ ḫ ḫ α A α α λλη η λ8 8 8

8 8 ḫ ḫ ḫ ḫ α ḫ

χ **E** ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαυ
μα σι α σου Κυ ρι ε ḫ και την α λη θει α
αν σ8 Δ εν εκ κλη σι i i α α A α α γι

ι ι ι ων ḫ

Πα Λλη λ8 8 8 ḫ α ḫ A λλη η λ8 8 8

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

'Ex toū katà Matθaīov

(θ' 36-38, t' 1-8).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἵδων ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὅχλους ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ὁ μὲν θερισμὸς πολύς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἔξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐισι ταῦτα· πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος, Θωμᾶς καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος, Σίμων ὁ Κανανίτης καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν. Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· Εἰς ὅδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαριτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι Ἡγγικεν ἡ βασιλεία τῶν

ούρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἥχος ~~πατέ~~ Δι-θ-

M , B8

προ σα α α δο ο ο ν μνον προ ο σα α α
 δο ο ον τε ες πα α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α
 πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν Δ

Ω ο τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε α Δ

T ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων ν
 πο ο δε ξο ο ο με νοι οι Δ ται αις α αγ γε
 λι ι και αις α ο ρα α α τω ως φο δο ο ρυ φο
 ο ρε 8 8 με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ιν Δ Α λλη λε 8 8 8 8 ι ι ι ι
 α α α α α Δ

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παππᾶ.

Ὕχος Δι Θ

K ν ρι ε Ε λε η η σον Δ

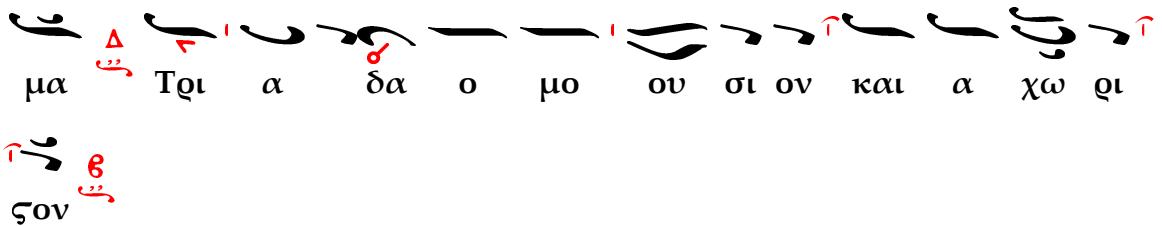
K Κυριελέηνησον Ζ
 ν ρι ε Ε λε ε η η η σον
K Κυριελέηνησον Δ
 ν ρι ε Ε λε η η σον
K Κυριελέηνησον Β
 ν ν ρι ε Ε λε η η σον Δι-θ

Π Παρασχήκυριε Δ
 α ρα σχή κυ ρι ε
Π Παρασχήκυριε Δ
 α ρα σχή σ κυ ρι ε
Π Παρασχήκυριε ε Δ
 α ρα α σχή κυ ν ρι ε
Π Παρασχήκυριε Δ
 α ρα α σχή σ κυ ρι ε
Π Παρασχήκυριε Β
 α ρα σχή σ κυ ρι ε
Σ Σοιοικυριε Δ
 οι οι κυ ρι ε

A Αμηηηηην
 μη η η η η ην
K Καιτωπνευματιισ
 αι τω πνευ μα τι ι σ
K Καιτωπνευματιισ Δ
 αι τω πνευ μα τι ι ι σ Δ

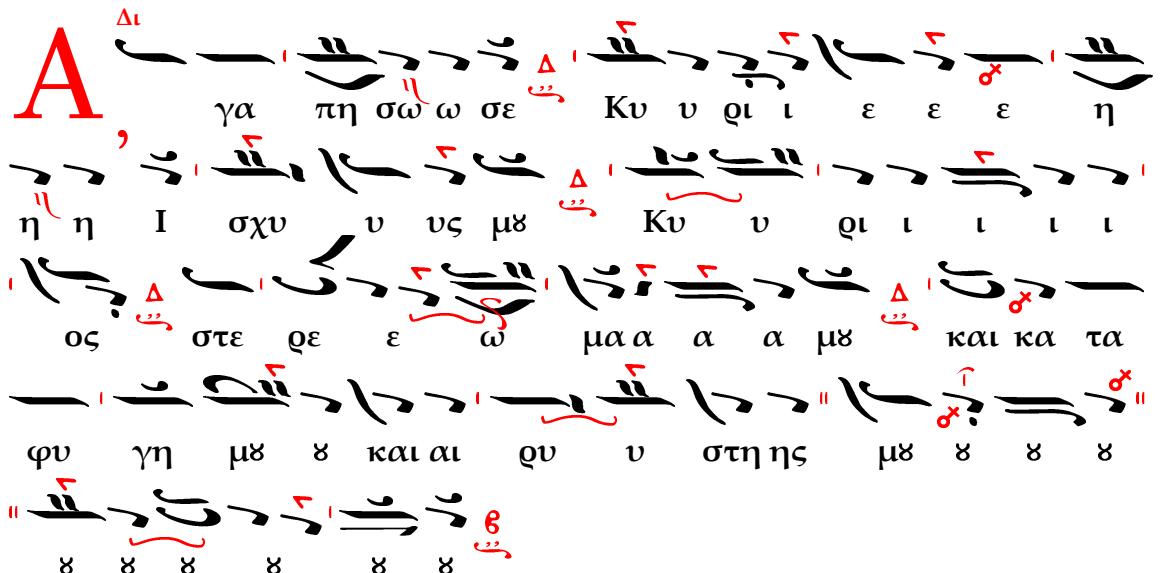
Λειτουργικὰ σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.
 Ἡχος Δι-θ

Π Πατεεραγιονπνεευ
 α τε ε ρα γι ον και Α γι ον Πνε ευ

Μέλος ἀρχαῖον, ἐξήγησις Σίμωνος Καρᾶ.

Ἄχος Δι θ.

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γίδον τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὅμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίδη συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἄγιαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Όμολογῷ ἐν βάπτισμα εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Ἀμήν.

* * *

E λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως β
K αι με τα τ⁸ πνευμα το ος σ⁸ Δ
E χο μεν προστον Κυ ν ρι ον Δ
A ξι ον και δι και ον β χαι ἄλλως : Δι
A ξι ον και δι ι και αι αι ο ον β
A γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα
ωθ πλη ρης ο 8 ρα νος και η γη της δο ξης σ⁸ β
ω σαν να εντοις ν ψι ι ζοις Δ εν λο γη με νος
ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι
8 ω σαν να εντοις ν ψι ι ι στοις β
Σ ε ε ν μν⁸ 8 μεν σε Ευ λο γ⁸ 8 μεν Δ
σοι εν χα ρι στ⁸ 8 μεν Κυ ν ρι ε και δε ο με
θα σ⁸ ο Θε ος η μων β * χαι ἄλλως : Δ ο Θε ο ος
η η η μων β

Ἐτονίσθησαν ιζ' Αυγ. αῃζ', ἀντεγράφησαν ε' Ιαν. βιζ', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἡχος Δι

Δι
A ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α οι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον Δ την α ει μα κα α οι στο ο ονκαι
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε φα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε φαν των
 χε ε φου ου ου βι ι ι υμ και αι αι ε εν
 δο ο ο ξο τε ε ε φα α αν α συγ κρι ι
 τως Δ των Σε ε φα α α φι ι υμ τη η ην
 α δι ι ι α φθο ο ο φω ω ως Θε ο ο ον Λο
 γο ον τε ε ε κ8 8 8 8 σαν θ την ον τω ω
 ως Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ ν νο ο ο
 με ε ε ε εν Δ

Πέτρου Λαμπαδαρίου

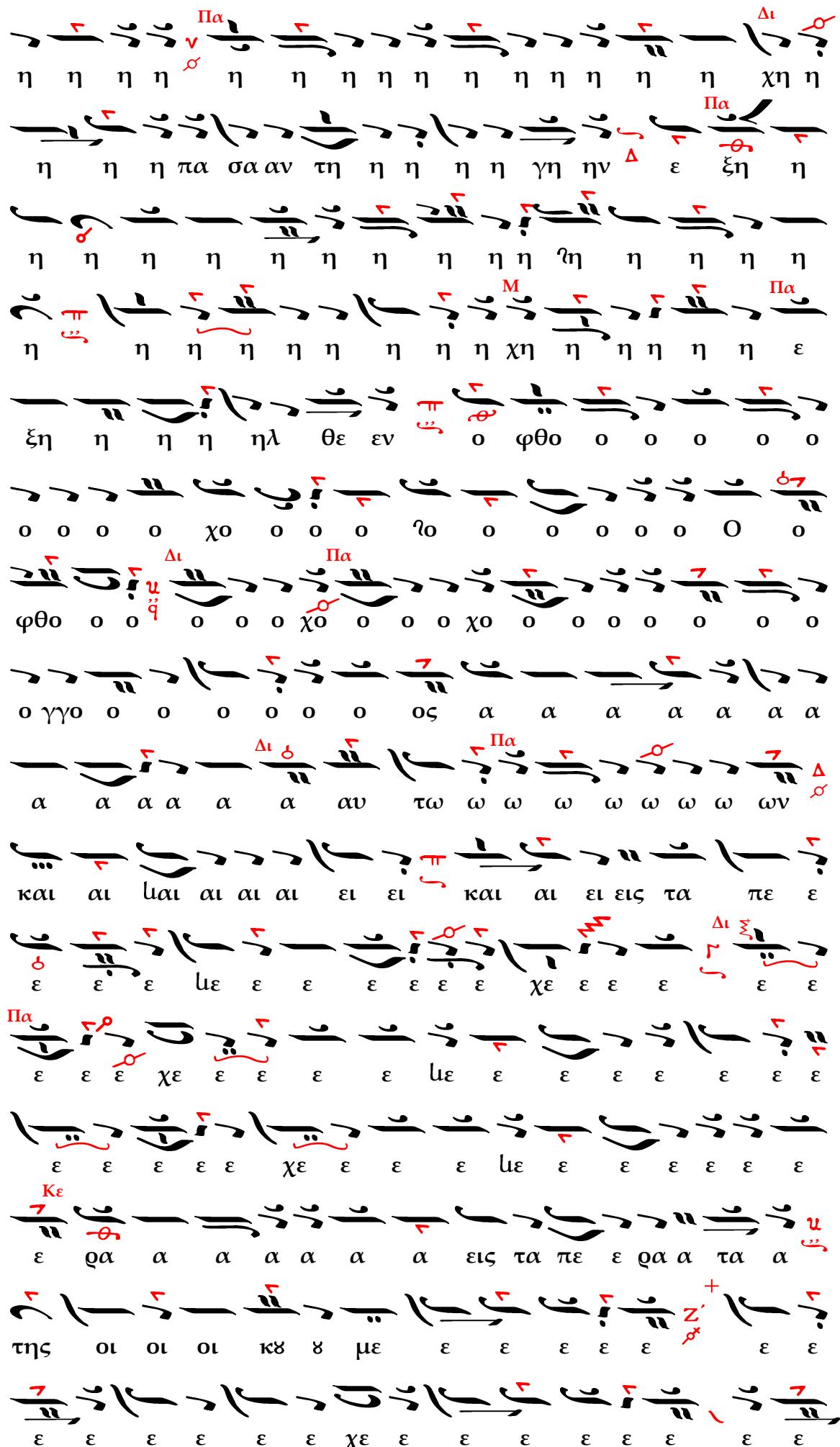
Ἔχος πᾶς Νη

E ^{Nη} ις πα α α α α α α α α α α α α α
 α σα α α α α α α α α α α α α α α α
 α α αν τη η η η η η η η η η πα σα

q-p
u q

Εἰς τὰς ἑορτὰς τῶν Ἅγίων Ἀποστόλων.
Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ὕχος Πα

Εἰς τὰς ἑορτὰς τῶν Ἅγίων Ἀποστόλων.
Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἡχος η Παρ

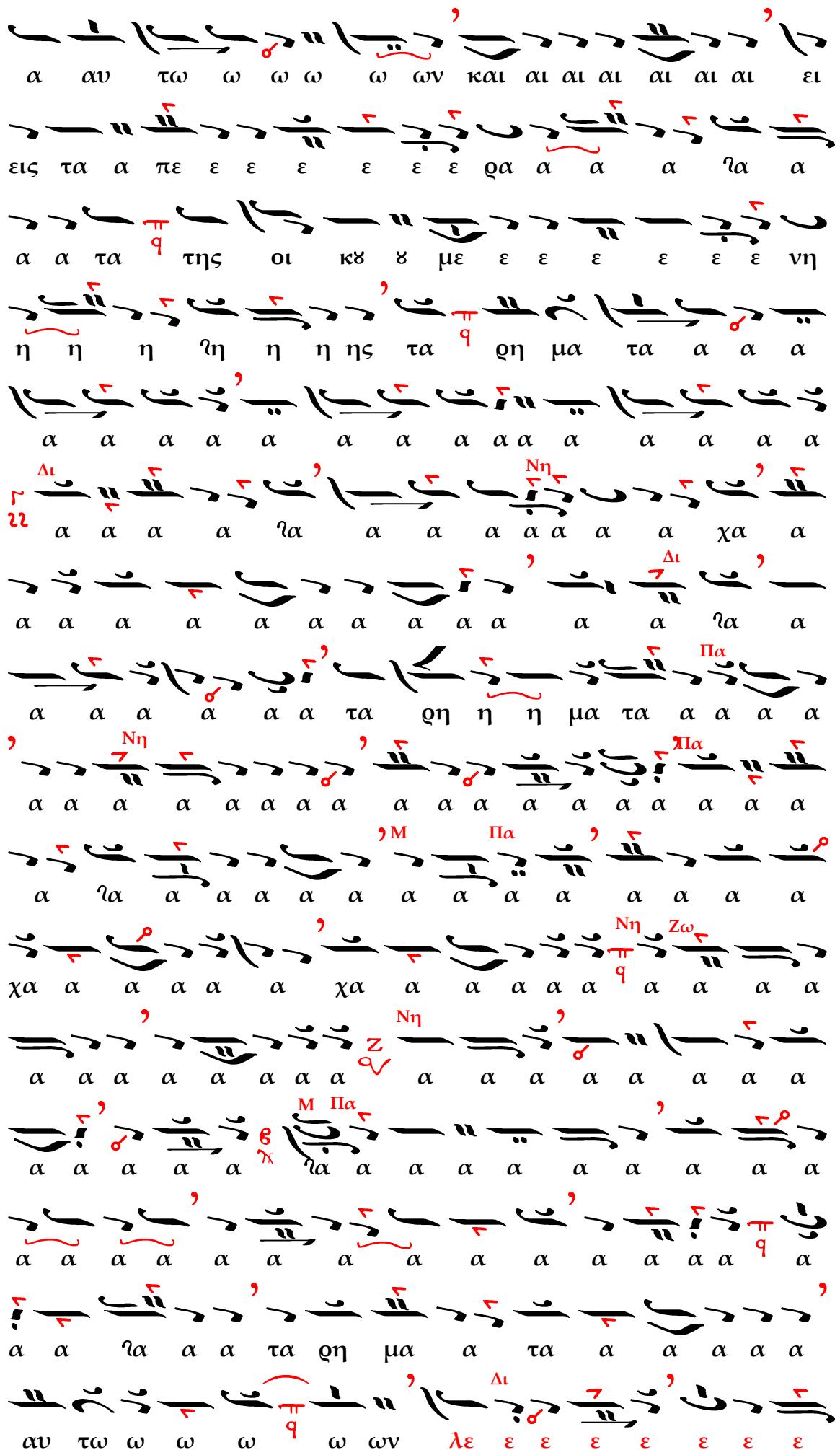
۲۷

Τῇ Πέμπτῃ.

Γεωργίου τοῦ Ἀργυροπούλου (ιε' αἰών).

Ἦχος πάντας

$\zeta - \bar{e}$

Δι η χη η η α λη η η λ8 8 8 8
 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8
 ι ι ι ι α λη η
 λ8 8 8 8 8 8 1 α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α λη
 η η η η χη η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η
 α α α α α α α α α α α α α α α λη η
 η η η η η χη η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η
 λ8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8
 8 1 1 1 1 1 1 α α α α χα α α
 α Δι

Ἔχος Δι θεόν

Ει δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον εν ρο μεν πι ζιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν8 8 8 8ν

τες αν τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν
Ἄχος Δι Θε

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σ8 Κυ ρι ε ο πως α νν μνη σωμεντην δο ο
 ξαν σ8 ο τι η ξι ωσας η μας ε των α
 γι ων σ8 με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν ε με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ8
 A λλη λ8 ii α A λλη λ8 ii α A λλη
 λ8 ii α α α

Ἄχος Δι Θε

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι 8 ευ λο γη με
 νον α πο τ8 ννν και ε ως τ8 αι ω ω νος (δις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι 8 ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον ε α πο τ8 ννν και ε ως
 τ8 αι ω ω νο ο ος